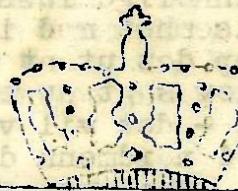

Ma Brandstop 12-63

VI VI OSS ET LAND -

ALT FOR NORGE

Nr. 10.

16. juni 1942

3. aerg.

1. om østfront!

Inntil 22. juni ifjer sto Sovjet-Samveldet som en tildels ukjent faktor i det store spillet mellom sterkraftene. Den tysk-russiske vennskapsavtalen og den finsk-russiske vinterkrigen hadde bidratt i høy grad til at kartene ble blandet, og selv om man ikke møtte tro at dette ikke kunne stikke særskilt dypt fôrdi en visste at for tyskerne var russerne faktisk en av hovedfiendene, måtte være det i kraft av den alltid ulønende tyske trangen til ekspanasjon i retning øst, der metten var, der elgen og isen var, der mye av alt det var som var en hær tiltrukket nedverdighet for tyskerne fra overhodet så kunne underla seg, også om framfor alt beherske det europeiske fastland. Ville ikke russene furrere tyskerne med "vennskaplig" voi, sto det bare ett tilbake for det tredje rike: en kaste seg inn i en hensynsløs og desperert kamp på liv og død for å skaff seg det hært tiltrengte.

Mange sto uforstående overfor russernes politikk, delingen av Polen og vinterkrigen mot Finnland bidrog ikke minst til dette, og begge hendingene utløste en viss sympati med de to landet gjeldt. Det er ikke gitt se ikke bak kulissene i dette verdensdramaet, sa mye mor som en liten stats sympati helt naturlig vil falle ut til gunst for en annen liten stat som utsettes for krigen: roddslor. Idag kan en klarere se linjene i alt dette som gikk før seg inn til juni ifjer. En forstår at russerne gjennomskjut nazienes falskhed og at såvel Polen som Finlandsfeltet og okkupasjonen av landet var faktiske sikkerhetsactgjærder som bare kunne være rettet mot en makt: Tyskland. Da derfor tyskerne gikk til angrep på Samveldet ifjer, trass i vennskapsavtaler og alle forsikringer om en vennskaplig samarbeide osv. måtte de først gjennom denne russiske sikkerhetssone, eller støtputte om en vil, noe som i meget høy grad bidro til ikke bare en sinke den nazistiske frammarsjen, men fikk tyskerne til en øde svært mengder av sitt førsteklasses materiell - før a

øverhodet var nådd til den sprinngelige russiske grøse. Alt lenge før 22. juni var det påtagelig virksohet med interessen konsentrert om Samveldet - i tyske kretser slapp det ut at det neste tyske angrepet ville gå mot øst. Og som det blev sagt av en høyere tysk offiser som dengang oppholdt seg her i landet - det vil være en affære på en par måneder. Samtidig konstaterte vi nordmenn de store trappomassene som gikk nordover og - mot øst inn i Finland, som et tilskudd til de gjønne "gangstrepper" som alt befant seg der fra øret før. Finnene, blindet av revansjstanken, lot seg løkke med på det nazistiske eventyret, og med sin ene lynkrigsarme kunne tyskerne derfor mørsjere opp. Ikke bare frontalt, men også i russernes nordlige flanke.

Noen av de blodigste slag verdens historie fant sted, russerne bød hard motstand, så hard at lynkrigsplanene delvis ble tilintetgjort og bare langsomt lyktes det tyskerne å trenge fram. Og da bare etter voldsomme tap. Gang på gang tok den tyske propagandoen seiren på ferskudd. Gang på gang løp de storm på de russiske linjene, gang på gang blev de slatt tilbake og endelig - ikke etter 2, men 4-5 måneder ga de opp fram for den russiske muren over Leningrad, Moskva, Rostov. Det blev et nytt Murno for tyskerne, og et vendepunkt i krigen. Hitler lanserte riktig nok sitt store propagandaunderlag for det tyske folk om at den russiske arme var knust, tilintetgjort, seiren var fullstendig. Men quod erat demonstrandum - hvilket skulle bevises?

Uforberedt møtte tyskerne kjempe seg gjennom en lang og fryktelig russisk vinter, og trass de haenlige jeipene overfor general Vinter, trass i "de strategiske tilbaketrekingene" var ikke faktum til å skjule. Det tyske nederlaget var der, forsøvidt som lynkrigstaktikken ikke var lyktes før general Vinter rykket inn. Og onnes er ikke tyskerne kommet seg sun pass av denne store foltherros og de russiske troppers harde press i vintermannedene at den lange annonserte og opproklamerte vær-offensiv har kunnet virkelig gjøres.

I et år har russerne kjempet en beundringsverdi kamp mot verdens sterkeste militærmakt, Hitler har rømtet steppa opp, og på 1. marsdagen står de russiske armene fullt klar til å føre korpene inn i den neste, og trølig avsluttende fase. Ennå besitter tyskerne store krefter, og mulighetene er tilstede for at de onnes en gang kan samle seg til en bred, omfattende offensiv, eller, og her er mulighetene like store, at vi trass fortkjrigens tidsalder onces en gang vil opleve en form for stillingskrig. I første tilfelle kan en være forberedt på visse gevinstar for tyskerne i første omgang, noe som vil kunne utvikle seg til en avgjørelse, i det andre tilfelle blir fronten løst fast og en lungsmore utmattning av Tyskland må finne sted. Det som imidlertid er sikkert, er at nazistene har sett begynnelsor til orde på Østfronten. Og hurtigheten i det vidt hendelsesforløp vil til en viss grad være avhengig av faktorer som er nø pluss den tyske hjemfronts moralske habitus og - vestmaktene innsats. I et år har den tyske propagandoen forsøkt å lyve seg til seire, skremt ned bolsjevisme og truet med kriminalinvasjon. Det har ikke hatt merkbart virkning på oss i ønsket retning. Tvertom, russene er idag vaar allierte, deres kamp er vaar kamp, utfallet i øst er avgjørende for vaar fremtid, og saa langt fra at oss skremme med lagede bolsjevikredsler, st. faktisk hele det norske folket i samlet beundring over de russiske armes framrakende innsats. Forsøvidt er det riktig som en av de hjemskrente "legionarer" uttrykte det: Hele det norske folk er jo faktisk bolsjevisort! Den røde armee går inn i sitt annet krigsnar berødt til nye, harde kamper for hjemlandets jord - en hel verden følger korpene som blir saa avgjørende for verdens og folkenes fremtid. Den røde armee stoppet Hitler, det gjør staar oss nu å beseire han totalt. Det vil bli den røde armes store verk!

"Magasinet" (Arbeidermagasinet) stoppet.

Arbeidermagasinet, eller Magasinet som det rett og slett het ifølge ny ordningen, er stoppet. Årsaka skal visstnok være en av forsidenes i bl det som ns. og tyskerne har fått i vrangstrupen, og dessuten har Bust skjeld vært mindre pen i sin optreden. Santidig er "Spørk og Spennin" som hører til samme forlaget stoppet. Blant dem som er arrestert er redaktør Nils Johan Rud og tegneren Bjarne Rostn.

Stedig flere "gisler"

Naziane har hittil sikret seg mellom 3 og 4 hundre gisler i den sist tiden. Det er mange folk innen arbeiderbevegelsen som er tatt, tildels folk som tidligere har sittet inne i lengre tid - fordi de hørte til arbeiderbevegelsen. Dessuten er blandt gislene en del unge menneske gutter ned til 17 og 16 år, og sører av folk som har deltatt i det offentlige liv, i organisasjons eller politisk arbeid. Slik er tyskerne og quislingens ferd. Der de står muktesløse tyr de til slike midler - uskyldige mennesker skal lide. Hvilket ikke forhindrer ns-folkene i ustanselig å klage og syte over at det er de som er utsatt for terror! Men de kan som kjent fra høftsen sin vridt til å fortelle det høyest verdigste!

Politistat - Politisamband - politimøte!

Før i tiden, det vil si før 1940 - var forholdene her i landet slik at vi før det meste greide oss med ordinære politistyrker i både by og by. Og forholdene var i de siste årene undergraft av viss endring - Oslo-politiet for eks. var under Welhavns ledelse avansert i folks bevissthet fram til noe av det riktige: et folkelig og skikkelig politi som ikke bare var ordenens store vakter, men like tidlig det det store publikums rett- og veileder. Forholdene var i det hele tatt slik at det overhodet ikke forekom det minste behov for å skape noen politistat i noen som helst form. Men som alle nazitiltak er også politistaten tysk import. Med den beryktede Judas Lie i spissen skal det på liv og død skape en politistat - til beskyttelse av nazigangsterne!

Førstspill har ns. imidlertid i stor utstrekning marret nye seg med de tidligere politifolk, mens de sjøl i all hast søker en "utdannede" "verdig arvtager". I nøllentiden skal man etter beste evne pasvirke de som er, og i samband med den spørkla nyordning i Lie-departementet, en histori som ytterligere skal skjerpe og stramme det hele innenfor politistatens ramme, var hele politistyrken i Oslo distriktet beordret til møte for Lie forleden dag. Lie strakk folkene nokså pent oppover ryggen - det var ro og takk - da skulle være et eksemplar for alt folket, ansvarsbeviste førere for det o.s.v. Men før ikke lenge siden fikk politifolkene lønningsone sin nåd sett i motsetning til visse andre offentlige funksjonærer som fikk tildels betydelig lønnsøkning! Slik var takken ut i praks ved andre ord? Nei - næst sluttet med det obligatoriske heil og sål som med rungende rast ble istemt av 7-8 mnn, Lie inkludert. Og så var det 700 tilstede!

I den senere tiden har flere tildels framtrædene politifolk som i sin tid ble tvunget inn i ns. meldt seg ut - de har fått mer enn nok. Ette det er det en viss grunn til å tro at ns. det vil si tyskerne, omgåes med planer om å gjøre et nytt freistøt mot politifolkenes "politiske samvittighet" i form av en ordre om å gå inn i et Politisamband! Vi skulle imidlertid tro at ns. først like liten glede av det som alle tidligere forsøk i "sambandsretning".

Ellers gaar rekryttingen til politiets levere og høyere stillinger hvilket er også et viktig faktum. Mer eller mindre tvetydige sekffffrere syns da ha en viss fertrinnsrett til politimesterembedene, og de herjer med hele sitt innestengte mindreverdighetskompleks. I Skien gaar et slikt eksemplar ustanselig i fylla og ruter og gjør den ene brølør etter den andre slik at hele distriktet er blitt fritt opp i forhold som er bemerket med den rene, skjære unntakstilstand.

Et annet eksempler har faktt føreløpig tilhold i Sarpsborg der han herj par alle tenkelige macter - formideltig for sa tørje befolkningen og før sa dyrke sin egen maktbrynde.

Et kapitel for seg er det sakkelt statspoliti. Det har forrester vært en påtagelig avgang fra korpset den siste tiden. Den ene etter den andre er gitt trøtt av sa gjøre elendig rakkertjeneste for tyskerne og ns. Men ellers er rekrutteringen her for det meste liveforsikringssagenter, cyraskingenter o.s.v., i og for seg hederlige erhverv naturligvis, bare ikke at det kan sies at være noen egentlig utdannelse for politivirket. Det har i midlertid lite at si, bare do er ns-modlommer. I det hele tatt er det blitt svært mye rart i korpset, og de som ermana her gnist av hederlighet igjen, trekker seg tilbake. Og heldigvis ser det som sagt ut til at være en hel del. Statspolitiet er i midlertid Lieksa kjæleborn, de har utmerkede lønninger etter forhaldene, 8-9000 pluss diverse godt-gjørelse bl.a. et sakkelt risikotillegg på 400 kr. Det forhindrer ikke at kriminalpolitiet som statspolitiet trekker med seg ut i sitt beskyttet arbeid ikke her noe slikt tillegg. En samling undermønstre, men med unntak av malernes hemmingsløshet og brutalitet, det er skuddsmølet statspolitiet før. Men egenskapene er røppa tilstrekkelig til at underbygge den nazi-stiske politistaten, i et hvilrt fall ikke i Norge!

Flera tilfelle av solvnerd

er inntruffet i die Wehrmacht den senere tid, bl.a. har et par offiserer gjort opp med seg sjøl på Oslostasjon. I Bergensdistriktet blev forleden 14 offiserer skutt for - fluktversök til England. 5 andre kom seg unna!

Plyndrende banditter!

Fra krigsdagera her i Norge kjener vi jo utmerket godt om en lang rekke tilfelle av plyndring og hærverk utført av tyskerne. Det samme har jo vært tilfelle i andre land! Tyskerne - som etter øget sigende er bunnarlige, hønsynsfulle og igrunnen det norske folks sanne venner plyndret og herjet bondegårde og småbrukene opp over dalene til at begynne med, siden plyndrat de landet systematisk. Røveruvesonen ligger dem synsnylig i blodet. I et hvort fall er det i den senere tiden nye grus-eksempler på plyndring solvtek av tyskerne - og denne gang Hitlers egen garde, Gestapo. I flere tilfelle der folk er blitt arrestert - eller kommet seg ut av landet er som kjent alt av verdi beslaglagt som det hører. Beslagleggsissen her i midlertid artet seg slik at Gestapo ledesagen av kvirrelig bekjente her laest seg inn i leiligheten og fersynt seg etter beste evne. 'Damen' eller 'dame' har rettet i skuffer og skaper, fortrinnsvis med begjærighet sikret seg undertøy og strømper, knaper og kjeler, om det har vært passende. Solvtry og andre verdifulle gjenstander er pakket i private kufferter og fjernet. I et tilfelle ble matskap undersøkt og parret laget seg middag og tilbrakte en herlig ettermiddag og kveld i leiligheten som de som kunne forlate ned utmerket bytte. I et annet tilfelle prøvde 'damer' på seg silksundertøy m.v. uten å ta noe særlig syn til vinduene mit gata.

Slik er de ypperste representantene for dette "kulturfolket" som den 9. april 1940 trengte seg inn på oss! En herlig kultur før en si!

Torbover

her stivnet norske skipsredere til å mate i startingen mandag 15.ds. Aarsak og resultatet til at så mange mistet livet kjenner ikke i det dette blir skrevet.

Nationaltheatret.

er fremdeles effektivt beikettet. "Brand" gør for sa og si tomme benkader, og er det noen på benkene er det oftest den sakkelt unghird som er i flortall. De fordriver tider i mellomaktene ned på - leke sistene i korridorer og vestibyle!

Canibaler i faare-skirnspesler.

Det farligste for en propagandaleder er da fas latteren over seg. Ikke noe slant en propagandør mer pladsk til jorda enn at latteren skyller over den. Dagen den virkningsløs, og ikke bare det, men den gir hele mouden et slikt knelk at hva den ellers senere måtte servere, vil det ikke stå til troende. Når den på forhånd er usikret av lign slik som nazipropagandoen blir den enda mer dødbringende i slik latterprækelende propagandaskets. Og i disse dager runger latteren utover hele Norges land. Skotsen mod de to angivelige russiske underraffiserer som skjøt og sat tre voksne manfolk (Arne, Oskar og en til, kanskje nogen av leserne kjører navrene) ett eller annet sted i Nord-Norge, er enig det tjuukkste som nazipropagandører har vært i stand til å produsere. Hvilket ikke sier særilitet! En så total underverdering av det norske folks intelligenς og lynne gir en virkelig flau stikk - på tyskernes vogn. For det første selva stendens absurditet, dermed den grenseløse slette maasten den hele var sett isene på. Folk mørkte imidlertid til det fra den humoristiske siden, og fikk en befriende latter. Forsvikt er alt vell - imidlertid - en skal være merksam på at tyskerne har hatt en bestomt hensikt med komedien, og etterhvert vil det sikkert også vise seg. Foreløpig har den mobilisert størrelser som Kviterussen Nic. Henriksen, en av dem som har myndt av nordmanns velvilje i betydelig grad i edskillige år - han huskes mennesketeri i det landet som frøt ham, og saa er det Nansens navn som ingen misbrukes på det skræligste. Det er humorsmådens spokelso fra 1941 som manes fram igjen gjenom navnet Hans - Nansen, en av landets og verdens store snner, en mann uten svik, en man med mot, ærlighet og rettferdighetsfølelse - en mann som gjorde mer for en lidende menneskehed en noen tysker noengang har prestert! Det er denne manns ravn som igjen oppkjøres ned i smutset som nazistisk propagandamiddel. Fru Nansen har for ikke langt siden protestert skrapt mot misbruket. Men naziene har ingen høninger. Vi kommer imidlertid til å huske også denne streken --- Vi kan imidlertid konstatera at komedien med de to canibolene i faare-skirnspeslene har virket stikk rett hensikten, istedet fer en la seg skrem av denne bloddryppende skildringen, fikk folk til å fundere på om det ikke er elendig stell i nazigarden når de sandssvake midler man bruker!

Angivere.

Gjøvik har fått en ny angiver, gymnasiest Jens Arff, som ikke gir sitt store forbillede, redakteur Lange noe etter i svinsk opptreden overfor nordmann. Vi minner igjen om advarselen mot den såkalte sakfører Holm Nilsen, som hele tiden har operert på Vestlandet, der han spesialiserte seg på å lekke nordmenn som ville ut av landet; i felle. Hans siste beførte til en lang rekke arrestasjoner i Arendal - noen av ofrene er som en vet skutt! I den siste tiden har dette utskaddet epholdt seg i Oslo. Pass opp for den lille, halte, reddha rede angivaren. Vi gjentar likeledes advarselen mot den såkalte politikonstabelen Dørum i Bærum, som stadig er på krigsstien. En del av dem han fikk angitt har nylig fått opp til 4 års fengsel. Av dem en familieforsørger med fem barn. Vi tar også med en annen i politietaten, Dypvann, tidligere i kriminalpolitiet nævnt ved fremmedkontoret, der han aspirerer til førstebetjent med frøbigaelse og lang rekke veltjente andre folk. Mannen er en fullblods skrik som i det vesontlige drives fram av pengegriskhet og karrieresjuk. På kontoret runger ns.merket på jakkesslaget, utenom er det gjort.

den tyskkontrollerte norske presse

Vi forleden dog lært at tyskerne hadde tatt strønge forholdsregler mot befolkningen i den tsjekkiske landsby Liditz. Ifølge artikkelen var det forbudt en hemmelig sender og illegal pressevirksomhet; tyskerne anta videre at dette hadde forbindelse med drapet på Heydrich. Ifølge London radio har disse forholdsregler gitt seg utslag i følgende: Landsbyen er fullstendig utslettet, alle mørlige personer er skutt, alle kvinner er sendt til tysk konsentrationsleir, børn er sendt til dertil skikke "opdragelsesanstalter".

Kr. vikk.

Russland. Efter at kamperne ved Charkow før en tid siden stilnet av har det nu blitt mere fert i begivenhetene i Russland. Fra Leningrad blir det meldt om store kamper. Russerne melder om gjernembruad på lette avsnitt. I Valcovd løn meldes også om store kamper. Likeledes er det rundt Ilmensjøen økt virksomhet. Kaliininfronten gaar også i sjen i de russiske kommunikeene, som forsvarig er sparsomme med enkeltmøter. Tyskerne nevner ikke disse kamper i oppslag da det er grunn til å tro at det er russerne som har overtaget. Ved Charkow har tyskerne u gjatt til offensiven for om mulig og erobre tilbake det terrang som Timosjens trepper ørebret for 14 dager siden. Russerne melder at de holder sine stillinger og påfører fienden store tap, så ledes meldtes om 60 tyske tanks ødelagt på 1 dag. Om Sevastopol har de største kamper pågått snart i 14 dager. Russerne holder sine stillinger og de tyske tap er noget store. Tyske tap av drepte gaar opp i ca. 5000 man pr. dag. For en snare sine egne sonner brukes det russiske tropper i dette avsnitt.

Afrika. I Afrika raser franskles de vildsomme ørkankamper, uten at mygt avgjørende slag har funnet sted. Bir Haccin som lenge var toppert blev farsvert av frie franske styrker kastet tyske- og italienske tropper i en tusen meter av de store forsvarer trekk seg ut av sine stillinger løn dat vr. av over 1000 tanks og andre kjøretøyar strodd utever ørkenen. Bir Haccin er alt hv. Formal kan føre opp som gevinstav 3 ukers vildkjemp. Tobruk var Romels første real. Bir Haccin ligger 60 km. sylvest fra Tobruk. Slaget raser videre, tusenr av tanks er kastet inn i ørkenen, utan at nogen av partene kan påvisse nogen seier av betydning. Alle væpenarter deltar i de avsnitt som sterke opp mot Middelhavet. Kamper i den Libyske ørken står i nære forbindelse med kamperne om Sevastopol og Charkow, alle har et samlingsmål, oljen i Haukesus.

I Europa dominerer det engelske flyvapen og legger den tyske industri under - etter by reses for krigsviktige mål. Köln og Essen har hatt den kraftigste angrepsmønsteren, som nogen by i verden ender har hatt. Duisburg - Monheim og mange flere har fått sine industrier lagt i grus. Tyske flyplasser i Tyskland og de okkuperte land overvåses ständig med bomber. Tyskerne på sin side måtte seg med nogen sprengangrep over England. Sondre England 1000 berbefly over Köln, kvitterer Tyskland 40 over England. R.A.F. begynner å speke for tyskerne.

Osten. Ingen store kampmønster har i den senere tid funnet sted i Sørøst. Regtiden hindrer også krigshandlingene. Krigen i Kina har økt, men da fan noget klart billede av tingenes gang i dette avsnitt er meget vanskelig på grunn av sparsomme opplysninger.

Midway. Sjøslaget ved Midway er jøens største nederlag hittil, Japans Farlige trussel mot denne meget viktige amerikanske utpost blev en overrapport for den japanske krigssflakte. Japans tap her var: 2 hangarfartøyer med 50 fly, hvor senket sammen med flyene, 2 hangarfartøyer sterkt skadet, 3 slagskip var sterkt skadet at det er lite trøstlig at disse kunde ha sine baser, 6 kryssere gikk også tilbunns, 3 transportskip samt flere mindre krigsfartøyer senket. Amerikanerne oppgir sin tap til 1 ødelagt hangarfartøy og 1 torpedojager senket. Det opplyses fra amerikansk hånd at det var amerikanske flyvende festninger som gjorde den klimrende arbeide i denne trefning. Det opplyses at Japans tap av fartøyer ved Midway og Salomonene tilsammen utgjør 52 krigsfartøyer.

Aleuterne. Japanere har besatt 2 avøyene i Aleutengruppen. Amerika befrefter dette men konstater at ha drævet japanerne ut av de beboede strøk og ut i ødermarken. Gruppen Aleuterne er arktisk og består av 150 øygrupper og ligger i det nordre Stillehav utenfor Alaska. Skulde Japan sette seg fast her ville det skape mange vanskheter for U. S. A.